

Mand, som har haft saa meget at gøre med det tidligere Arbejde paa denne Procesreform, at han i Løbet af en ikke alt for lang Tid vil være i Stand til at fremkomme med Forslag desangaaende. Nu tvivler jeg ikke om, at hvis Udvalget enes om med nogenlunde Styrke at fremsætte dette Ønske i al Almindelighed overfor Justitsministeren, og den højtærede Justitsminister paa sin Side ogsaa selv deler Ønsket om at faa Anklageprincippet indført, kunde vi finde en Udvej i dette Spørgsmaal; Dette Ønske skal være en Rettesnor for mit Arbejde i Udvalget.

For øvrigt vil jeg gøre mit bedste for, at vi hurtigt kan faa Retsreformen gennemført, men jeg maa rigtignok føje til, at det skulde dog helst ske saaledes, at jeg kunde gøre det med nogenlunde glad Sind og uden at føle, at jeg ved min Stemme for denne Retsreform kom til at forurette nogen eller bringe noget ud i Livet, som jeg ikke selv kunde billige.

Hvad angaar de andre foreliggende Lovforslag, er der ikke nogen Grund for mig til at udtale mig nærmere om dem; jeg har ingen principielle Indvendinger at gøre mod dem. At Dommerlønningerne forhøjes, har jeg kun godt at sige om; jeg synes ikke, man er kommet for højt op i saa Henseende. Jeg har altid vedkendt mig og her i Tinget udtalt den Anskuelse, at jeg ønskede Dommerne stillet saa uafhængigt som muligt i alle Retninger, baade overfor Centraladministrationen og i pekuniær Henseende. Kunde vi nu i Udvalget gennemføre Adskillelsen af Administration og Domsmyndighed og derved gøre Dommerne uafhængige af Statsmagten samtidig med, at vi forhøjede deres Lønninger, vilde der jo være naaet to Goder i Stedet for eet.

Jeg skal dernæst gøre nogle faa Bemærkninger om Lovforslaget om frivillige Auktioner. Afholdelsen af disse Auktioner foreslaas lagt i Fogedens Haand, medens Tvangsauktioner er lagte i Auktionsdirektørens Haand. Det er jo en Skønssag, hvor man vil lægge den, men det synes dog noget løjerligt, naar Underdommeren er Auktionsdirektør, eller man har en særlig Auktionsdirektør, at Udførelsen af disse Retshandlinger ikke lægges i hans Haand, men derimod i Fogedens. Det minder mig om, at jeg, da jeg begyndte at studere Jura og var halvt Dreng endnu, kom til at overvære et Ligsyn over en Mand, der havde hængt sig. Jeg husker, at jeg den Gang var meget forundret over, at det ikke var Un-

derdommeren i hans Egenskab af Notarius, som konstaterede det nødvendige med Hensyn til den hængte Mand, Strikken o. s. v., men det var Fogeden, og den Protokol, man benyttede, var en Foged-protokol.

Hvis jeg kunde faa en Udtalelse af den højtærede Justitsminister om, at han — ligesom vistnok alle her i denne Sal — hellere vilde have en god Retsreform end den, som selv Regeringspartiets Ordfører (Efferløse) i Dag har omtalt som en, der lider af saadanne Mangler, at man maa søge at faa dem afhjulpne bagefter, og hvis den højtærede Justitsminister vil gaa i Arbejde med sammen med Udvalget at lave noget godt ud af Loven, tror jeg, der vil kunne komme noget godt ud af den. De politiske Forhold vil nok efterhaanden stille sig saaledes, at den Modstand fra anden Side, som mulig kan ventes, vil kunne overvindes, naar vi kommer med noget godt, som har Tilslutning i Befolkningen, og som vi her er enige om. Heller ikke fra den Side er der altsaa noget til Hinder for at lave det bedste eller i alt Fald noget helt godt.

Ellinger: Da mit Parti i sin Tid stemte imod Loven om Rettens Pleje, vil et Forslag om denne Lovs Gennemførelse ganske selvfølgelig ikke kunne gøre Regning paa stor Sympati hos os. Det er ganske snildt fundet paa, at den nuværende Rigsdag skal bestemme, at Loven først skal træde i Kraft 1916, altsaa om 4 Aar. Man kan altid berolige mulig opstaaende Tvivl om Lovens Godhed med dette, at det varer jo dog endnu 4 Aar, inden Loven træder i Kraft og après nous le déluge — efter os Syndfloden. Men de, der skal træffe en Afgørelse, maa selvfølgelig træffe Afgørelsen med samme Ansvarsfølelse, som hvis der stod, at Loven skulde træde i Kraft straks.

Naar vi er imod denne Lov, ligger det deri, at Loven efter vor fulde Overbevisning i Forhold til sin Godhed er meget for dyr for Staten, for Kommunerne, ikke at tale om for Befolkningen. Her kan vi jo kun beskæftige os — og det endda kun i meget raa Omrids, saaledes som det fremgaar af Lovforslaget — med Udgifterne for Staten og Kommunerne, hvorimod vi ikke her beskæftiger os med og ikke ret vel kan beskæftige os med de uhyre store Udgifter og den meget store Gene, som Gennemførelsen af denne Lov vil medføre for Befolkningen; men man kan forudsige som givet, af Befolkningen som Helhed ikke vil